

[Sønderby]

hjælper landbruget, og det forventer vi så sker ved de forslag, der kommer i næste uge.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Med alle de gode gerninger, som den nævnte tidligere landbrugsminister har gjort, kan man undre sig over, at vedkommende ikke længere er landbrugsminister.

Jeg vil gerne spørge hr. Sønderby: Gælder den målsætning, der blev vedtaget i den radikale dagsorden, nr. D 34, fortsat? I den står der, at kunstgødningsforbruget skal falde til 250.000 t N årligt. Gælder det, eller gælder det ikke? Det må Venstre kunne svare på. I den flertalsindstilling, Venstre skrev under på den 30. april 1987, står der, at den målsætning fortsat gælder. Spørgsmålet i dag er, om Venstre stadig væk mener det eller ikke. Jeg tror da også, det spiller en rolle for Det Radikale Venstres opfattelse af situationen, om Venstre er løbet fra den fælles målsætning, man havde for et år siden.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til spørgsmålet om de ni måneder og den konkrete vurdering. Sådan set er det ikke nødvendigt, da landbrugsministeren gjorde det meget klart i sit svar, som jeg er enig i. Det er ligeværdigt, og det er lige gode muligheder at vælge ni måneder eller at vælge at gå ind i en konkret vurdering, hvor man så forpligter sig til nogle ganske bestemte ting for at opfylde hensigten med det hele, nemlig en miljørigtigere måde at bruge husdyrgødning på. Det er altså metoderne, der kan være forskellige.

Det er i øvrigt mit indtryk – og det er så til Fremskridtspartiet – fra de utallige møder, jeg har været til rundt om i landet med landbruget, hvor der er blevet snakket landbrug og miljø, at landmændene er interesseret i at gøre noget ved miljøet og faktisk gerne vil arbejde med på dette her. Derfor synes jeg, det er et problem, at Fremskridtspartiet fremturer, som de gør, for at sætte lus i skindpelsen og bære ved til den depression, der også er i landbruget, og som har sin rod et helt andet sted end i miljøet.

Med hensyn til hr. Gades konkrete spørgsmål om kunstgødningsforbruget i 1987 står der i vandmiljøplanen, som altså stadig væk gælder – jeg citerer:

»Regeringen opfordres til i foråret 1990 at fremlægge en redegørelse for udviklingen i kunstgødningsforbruget i 1987, 1988 og 1989.«

Det er klart, at det skal ske. Vi skal i 1990 have denne redegørelse med de nævnte tal og oplysninger, og så må vi tage en diskussion om, hvorvidt det, der er sket, er tilstrækkelig godt, eller der skal ske noget andet.

Til hr. Bjørn Westh vil jeg sige, at Det Radikale Venstre anerkender fuldt ud Socialdemokratiets medvirken til og samarbejde om at nå et godt resultat ved økologisk jordbrug. Og vi ønsker at nå et resultat.

Det er vores opfattelse på nuværende tidspunkt, at forhandlingsmulighederne til trods for alle de møder osv., der har været om spørgsmålet, ikke er udtømt endnu, og jeg noterede mig også, at landbrugsministeren i sit svar for lidt siden sagde, at han var parat til at se på sagen endnu en gang og se, om der var særlige hensyn, der skulle tages. Og i de forhandlinger har vi stadig væk brug for et godt samarbejde med Socialdemokratiet.

I øvrigt betyder Socialdemokratiets og SF's dagsordensforslag i dag jo også, at dette bliver bragt på bane i denne debat, selv om der ikke er lagt op til det i selve forespørgslen. Det anerkender vi også, men vi kan ikke undlade at stemme til dagsordensforslaget. Hvis vi gør det, er der et flertal for det, og så kunne vi lige så godt stemme for.

Vi vil ikke ved denne lejlighed og i dag og i salen her have vedtaget, at det skal ende med 4.000 kr. pr. ha. Forhandlingerne herom er ikke færdige, men hvis de ikke fører til et acceptabelt resultat, er det klart, at der ingen anden vej er end den, der blev nævnt af hr. Bjørn Westh; så må sagen i salen endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Det er jo en lidt besynderlig situation. Hvis man undlader at stemme, bliver det vedtaget, som man er enig i, og derfor vil man ikke undlade at stemme, men stemme imod. Sådan forstår jeg forklaringen. Det virker en lille smule mærkeligt. Alle forhandlingsmuligheder er ikke udtømt, og så prøver vi igen. Er De Radikale enige i, at vi fastholder de 4.000 kr. pr. ha og så prøver at ordne det gennem forhandlinger uden for salen? Og hvis det ikke kan lade sig gøre, at vi så må komme tilbage? Så kan man altså godt ved-